

עוד שנה עברה לה מהר... ושוב נפרדנו מהתלמידים שסיימו כיתה ט' ושלחנו אותם להמשך דרכם, עם המון ברכות חמות מכולנו. כעמודים הבאים – מכתבי הפרידה שקראו בערב הסיום. חלק מהם בחרו לכתוב מכתב מהתכנית אליהם עצמם..

אופק פלד

תבנית החינוך המוזהב, שם כל כך יפה. אבל כשאני מסתכל עליך אני לא רואה שום תבנית, את משתנה ומתגמשת לפי הצרכים של כל אחד ואחת רק בשביל שתוכלי להעניק להם את כל הדברים הטובים שיש בך.

את החינוך המוזהב שלך לא ניתן למדוד בזהב, אלא בזמן, כי מלבד כל פרויקט, שיחה, או טיול אשר יוצרים עוד פינה, או מעגלים קו נוסף באישיות שלנו, הדבר האמיתי והעיקרי שאת מעניקה לנו הוא הליטוש היום יומי שאת מבצעת בנו במשך השנים שאנחנו פה. זה האזור המטופח שאנו מגיעים אליו, זוהי אהבת הצוות שלך, שמחדירים בנו ערכים בעקשנות בלתי מתפשרת, זה להגיע בבוקר לכיתה ולקבל חיוך מהאנשים שמסביבך, זה להרגיש את ליטוף הרוח שאת מביאה איתך נושבת על פנינו.

ועוד אין ספור דברים קטנים וגדולים, שעשו, ועדיין עושים, אותי, ואותך, למי שאנחנו. תודה לך עליהם.

רותם רייזמן

היום אני נפרד מבית הספר בו התחנכתי שלוש שנים. הצטרפתי אליכם בחטיבת הביניים לכיתה מגובשת, עם תלמידים שחוו יחדיו את חוויות הילדות. לא אסתיר כי התחלה זו היתה קשה לי ככל ההתחלות. לכיתה היה קצת קשה להכיל אותי ולי היה קשה שבעתיים להכיל את הכיתה. ככל שחלף הזמן ולמדנו לכבד איש את רעהו החלה עבורי חוויה מיוחדת. חוויה של הכרה עצמית, חשיפה לכישורים שהיו ספונים בי ולמדתי לאהוב אתכם, לאהוב את בית הספר, את המורים ובעיקר את חברי לכיתה.

זה הרגע וזה הזמן להודות לתבנית היקרה על שלוש השנים הקסומות. אני בטוח שנשתמע בעתיד.

בהצלחה לכולם!

הלן שחור

לפעמים אני מנסה לחשוב מה עברתי כאן, איך התפתחתי ולמה!

אני מנסה לחשוב מה למדתי ומה קיבלתי. אני חושבת שאני יכולה לדמיין את זה אבל אני לא יודעת אם אני יכולה לדבר את זה, להסביר איך אני מרגישה, מה אני חושבת על הדבר הזה.

אני חושבת שכל יום ב- 4 שנים שאני נמצאת כאן גרם לאיזו שהיא אווירה קסומה בחיים שלי, אווירה שתלווה אותי עוד הרבה שנים קדימה כי חלק ממני נושא אותה איתי כל הזמן, לכל מקום שאני הולכת ולכל מקום שאני אלך.

אני יודעת שזאת אווירה טובה, חיובית, מלמדת, פתוחה, אווירה שבה אני יכולה לחשוב בעצמי, לדעת להיות לבד וביחד, וליהנות משני הדברים ולדעת להפיק את המירב מהם.

אווירה של ביטחון - לדעת מי אני בלי להסתתר, ביטחון לגשת, לדעת מתי לסגת, אווירה שמחזקת אותי ואת הסובבים לי, אווירה פתוחה לעשות טעויות וללמוד מהן, פתוחה לתת לדברים לקרות, אווירה שמאפשרת לבקש עזרה וגם לדעת גם לפתור דברים עם עצמי בשימוש בכלים של כתיבה, יצירה, מוזיקה, זמן... אווירה שתלווה אותי כל החיים. לכל מקום שאלך אני אשאיר קצת ממנה וכשאני אחזור היא תישאר שם, כי האווירה שנתת לי היא אווירה טובה!

עידן בכר

כשעברתי לפה התחלתי עוד כשהייתי בגן, שם למדתי איך להתייחס לחיים, החיות, העצים והאנשים.

בין כיתות ג' – ו' התחילו לשאול אותי איך אני רוצה להשפיע על חיי ועל חיי אחרים, שיהיו יותר טובים. בכיתות ז' - ט' לימדו אותי להיות יותר בוגר, לדעת יותר על משפחתי וכל הסובב אותי, ולימדו אותי שאני יכול ליצור כמעט כל מה שאני רוצה אם יש לי את הרצון לכך, ואז הפכתי להיות יותר עצמאי ומתחשב, ולכן אני רוצה להודות לתבנית, שהפכה אותי להיות בן אדם טוב יותר.

יאיר כמון

מכתב מהתבנית אל"י -

אתה עוזב עכשיו, אחרי 10 שנים איתי, 10 שנים שנתתי לך את כל מה שהיה לי, עברת כאן את הילדות שלך, את ההתבגרות שלך, ועכשיו אתה מוכן לצאת לעולם. יש לך כוח ואומץ לעשות טוב. אתה לא יודע מה מחכה לך, אבל תדע, שאני כאן תמיד, מקום מחזק ואוהב, גם אם תהיה רחוק, תמיד אהיה איתך. למדתי שאתה יכול לעשות הכל, הכל אם אתה רק רוצה. עברנו ביחד שנים יפות, היו גם קשיים אבל אני שמחה שאתה כאן איתי, שאני יכולה לשמור עלייך, אני רוצה שתמיד תלך בדרך שלך תמיד תצליח להשפיע על האנשים סביבך תמיד תאהב את הדרך וגם את התוצאה. תרצה להתפתח, לחקור, להרגיש. לדעת, לאהוב, להתרגש. תזכור את מה שלמדת כאן, מה שחווית כאן, מה שהרגשת כאן ותלך עם זה עד הסוף. מה שרצית יש לך עכשיו. יש לך שקט, ידע, אהבה. תהיה רגוע, בטוח בעצמך, שמח עם הבחירות והמעשים שלך. יהיה לך טוב, מבטיחה, אל תדאג. אתה עוזב עכשיו, אחרי 10 שנים איתי.

תודה לך תבנית.

אביתר גלעד

תבנית יקרה, רציתי לספר לך מה אני לומד שאני קם לכאן בבוקר? מה לימדת אותי ב-14 שנה שאני נמצא פה? לימדת אותי לאהוב. לאהוב אנשים, לאהוב ללמוד, לרצות ללמוד. לימדת אותי לאהוב את מה שאני עושה, להוציא את הכי טוב מכל דבר שאעשה ולתת את כולי. לימדת אותי להתמודד, גם כשקשה לי, גם שלא הכל הולך או שאני לא עושה הכי טוב - לא קרה כלום, אפשר להמשיך או להתחיל מחדש, הכל יהיה בסדר. לימדת אותי לשחרר, לא להחזיק בבטן, להגיד את מה שאני חושב ולעמוד על מה שחשוב לי. לימדת אותי לאהוב אנשים שאני אוהב, וגם אנשים שאני פחות אוהב. אני חושב שאחד הדברים שהכי מיוחדים בך, זה שהעזרה היא חלק כל כך מובנה במערכת, עד שהוא כבר נהיה מובן מאליו, למרות שהוא בכלל לא. רציתי להגיד לך תודה, תבנית יקרה, שלימדת אותי לאהוב כל כך הרבה דברים, וגם אותך. והכי חשוב, לימדת אותי לאהוב את עצמי.

ניצן רייביץ

אני נפרדת ממקום שאני שייכת אליו אפילו שאני נמצאת בו רק שנתיים. המקום הזה בנה את מי שאני, טיפל בי, טיפח אותי, ולימד אותי דברים שעשו אותי למי שאני, הפכו אותי לאדם טוב. אני לא יודעת מי הייתי, אם הייתי לומדת במקום אחר בשנתיים האלו, אבל זה לא משנה מי אני לא, כי טוב לי איך שאני עכשיו. אני מודה לתבנית, שהחזיקה אותי בידיים שלה כשהיה לי קשה ורע, וכשהייתי צריכה עזרה וכוח להמשיך. התבגרתי פה. נשארתי מי שאני, אבל עדיין התבגרתי, למדתי להיות הגונה, לכבד, ולהעריך דברים שלא הערכת קודם. למדתי לא לוותר לעצמי, גם אם קשה, אבל כן לתת לעצמי חופש ומנוחה כשצריך. למדתי לא לתת לאף אחד לשנות את מי שאני. התבנית לימדה אותי להתמודד. עם עבודה, עם אנשים חדשים, עם למידה של דברים שלא בהכרח מעניינים אותי. היא לימדה אותי שאני לא צריכה לפחד להראות את מי שאני באמת, אני צריכה פשוט להיות עצמי, ושלא יהיה לי אכפת מה אומרים. בזכות התבנית אני מרגישה מוגנת ובטוחה במי שאני ובכל מה שאני עושה. היא פשוט הראתה לי את הדרך שלי שבה אצליח בכל מה שארצה. היא האירה לי את דרכי כדי שאוכל לראות אותה בבירור, שאוכל ללכת בה בביטחון.

מוניח שחאדה

רציתי להגיד תודה על כל השנים שגדלתי פה ועל זה שאני מי שאני עכשיו. רציתי להגיד תודה על התמיכה, החיזוקים וההתחשבות ברגעים הקשים שעברתי. השנה ההורים שלי התגרשו והיו המון קשיים וכולם שאלו את אמא שלי, מה עם מוניה? איך מוניה מרגישה? לא קשה לה? (כל זה מתוך דאגה ואהבה). לא. כי פה למדתי לקבל דברים קשים ולא רק להסתדר איתם אלא גם להפוך אותם לחיוביים ולהתחזק מהם. רציתי להגיד תודה על זה שלמדתי להיות אני, השנה אני יותר אחראית, אני יודעת להסתדר לבד, מראה את מי שאני, מבינה יותר, יודעת מה אני רוצה. רציתי להגיד תודה על זה שלימדתם אותי, התיחסתם אלי כמו שאני, על הזמן, על הדברים שקיבלתי, על החינוך, על האוירה, על הכבוד, על החברה, הייחודיות, על זה שהייתם לצידי בכל הרגעים והחוויות. רציתי להגיד תודה על 13 השנים שגדלתי פה, שלמדתי איך לקבל דברים טובים וגם פחות, ולהפוך אותם ללמידה לחיים. כל יום שעבר פה למדתי משהו חדש וחשוב. רציתי להגיד תודה על זה שאני מרגישה מספיק מוכנה לשנים הבאות. למדתי הרבה: למדתי השראה, למדתי להביע דעה, למדתי אושר, סבלנות, ולמדתי מה זה סבלנות, אחריות, לאהוב אנשים ואם לא אז לא לפגוע, להבין דברים, והכי חשוב למדתי להיות אני ולא להשווץ בזה.

נעמה בנטוב

אני לא יודעת איך להתחיל, לא חשבת שהרגע הזה יגיע, שגם אני אצטרך להיפרד, לסכם ולצאת לדרך חדשה, להשאיר חלק ממני פה ולצאת למסע של החיים שלי. אז לחשוב רגע איך מסכמים...

מה למדתי פה, למדתי להיות בן אדם יותר טוב ואכפתי, למדתי שאנשים חדשים זה לא מפחיד, שהם לא רוצים ברעתי - להיפך רוצים להיות חברים שלי, וזה לדעתי הדבר הכי חשוב שלמדתי פה. למדתי להקשיב, לא רק להקשיב בשיעור, להקשיב באמת ושאם מקשיבים מגלים דברים נפלאים.

אז תודה לך תבנית יקרה, על שלוש השנים הכי נפלאות ומלאות אהבה שהיו לי. זה מפחיד, זה מלחיץ, אני מחכה לזה, אני לא רוצה שזה יקרה, בא לי כבר להיות שם, אני רוצה להקפיא את הזמן, זה הכי מפחיד בעולם, מישהו אמר לי משהו חכם: "למרות שזה לא נראה ככה גם אחרי שמסיימים ט' בתבנית ממשיכים לחיות" - ומכאן זה לא נראה ככה. אני חושבת שהמקום הזה יודע לגדל ילדים, זה רק שלוש שנים וזה מרגיש כמו כל החיים. אני לא חושבת שאי פעם ידעתי מה אני רוצה בשום רגע בחיים בשום סיטואציה או אתגר, ואת לימדת אותי איך לראות מה אני רוצה, מה הלב שלי רוצה ומה הנפש שלי רוצה, וגם מה אני צריכה. עזרת לי להבין מי אני, הראית לי איך לבנות לעצמי את הדרך הנכונה, היית שם בדיוק במינון הנכון, לא משתלטת עלי ולא משאירה אותי לבד. כן, לבד, הפחד הכי גדול שלי - ובזכותך תבנית יקרה למדתי לחיות איתו ולהתמודד איתו.

אז תודה לך על תקופה מדהימה ואני מבטיחה לא לשכוח אותך לעולם אוהבת, נעמה

נעם רודן

תבנית אהובה

לפעמים אני תוהה האם כל מי שמגיע לכאן- לבית הספר, לישוב, או סתם במקרה- גם מי שלא מכיר, האם הוא יכול להרגיש את העוצמה של המקום הזה? האם הוא מסוגל? מה הוא יראה, אותו האדם המגיע מבחוץ? מה הוא לא יראה?

אני כל כך אוהבת להיות כאן. אני פשוט צוחקת עכשיו בלי סיבה. אני אוהבת את המקום, את השקט, את המרחב. אני אוהבת להיות כאן עם אנשים, וכאן לבד. אני אוהבת את הכיתה שלי - החברים שלי. המקום הזה טוען אותי באהבה.

מעניין אם אותו האדם שבא מבחוץ יכול להרגיש את האהבה הזו. האהבה שלי. מעניין אם אני יכולה להדביק אותו באהבה הזו. מעניין אם גם הוא יוכל להעביר אותה הלאה- לעוד אנשים. אני חושבת שכן. הרי זה הכוח של המקום הזה.

ועכשיו הבנתי, שאם לא הייתי באה לפה, אם לא הייתי נדבקת באהבה הזו, לעולם לא הייתי יכולה להעלות על הכתב את הרעיון הזה. לא, לא הייתי חושבת על זה אפילו. לא הייתי יודעת שקיימות בי תחושות כאלה בכלל. לא הייתי מכירה את עצמי מספיק, כדי להבין מה אני בעצמי מרגישה. לא הייתי יכולה להבין את עצמי. אז תודה לך, תבנית יקרה, על שהנחית אותי בדרך לעצמי. וואו, אני ממש מוצאת עצמיות עכשיו, לא? משעשע.

אז אני רוצה להודות לך, ישות מסתורית לא מוגדרת שכמוך, על כל רגע שלי במקום הזה, על כל החברים שפגשתי- על כל האנשים שלמדתי מהם (לא רק מורים), כל הטיפוסים המעניינים שלמדתי לאהוב כל כך, כל ההתנסויות העמוקות המצחיקות והשטותיות, כל המקומות שראיתי וגיליתי בזכותך, על כל הלמידות וכל הלקחים (בדרכים הקלות והקשות), על כל האהבה שנתת לי- תודה על שהדבקת אותי באהבה.

אני מבינה שאם לא הייתי מגיעה לכאן- אם לא הייתי עוברת את התהליך הזה, כנראה שהייתי אני אחרת לגמרי. מישהי שונה, שהיא בעצם אני. והאמת, אני אוהבת את עצמי כמו שאני עכשיו, אז... כנראה שיצא טוב בסוף.

אז שוב תודה לך, ישות מסתורית בלתי מוגדרת. מבטיחה שאבוא לבקר. כשארצה להיטען קצת... אוהבת, נעם.

שקד שרעבי

למדתי להיות נאמנה לעצמי, לדעות ולעקרונות שלי, שלא כל מה שאנשים אומרים הוא נכון, שאני לא צריכה לשנות את הדעה שלי בגלל שמישהו חושב אחרת, שאני יכולה גם להתווכח וגם לא להסכים.

למדתי להגיד לא ולא לבוא בצורה עקיפה לכל דבר, לקבל דברים שבעיקרון פוגעים ולא להיפגע. למדתי לא להיות כל כך ביישנית, להגיד מה שאני חושבת ורוצה, לבנות לעצמי עקרונות שאני רוצה שילכו איתי, לדעת שאני חזקה בכל מקום, שאני לא אשתנה לפי אחרים ומה שהם חושבים, אלא שאני יכולה לדעת שהעקרונות שלי ילכו איתי גם במצבים קשים ובלחץ חברתי.

למדתי להבדיל בין אנשים שכדאי לי להיות איתם לבין אנשים שכדאי לי להעיף מהחיים.

ובקיצור למדתי פשוט לא להיות בובה, שיש לי דעות ועקרונות ודברים שחשובים לי ודברים שאני יודעת לא להתקרב אליהם ולמצוא את האנשים המתאימים להיות איתם.

יותם גזית

אני זוכר את הפעם הראשונה שבאתי לבית הספר. זה היה בכיתה ו' זאת הכיתה שאני הולך איתה. ואני כל כך פחדתי שנכנסתי לכיתה וישר יצאתי, אבל כולם שמחו לראות אותי ורצו שאני אחזור. זה מצחיק שככה הייתי פעם. הייתי כל כך ביישן שפחדתי להיכנס לכיתה חדשה. ביום הראשון ללמודים הגעתי וכולם קיבלו אותי ונתנו לי הרגשה שאני אחד מהם ולא ילד חדש שאף אחד לא מכיר. זאת הייתה הרגשה נפלאה.

למדתי בתבנית לדבר עם אנשים, להיפתח, לכתוב, לחבק, לאהוב ועוד כל כך הרבה דברים. והדבר שהכי מעצבן אותי פה זה שלא הצטרפתי יותר מוקדם.

פה לימדו אותי שאנחנו חבורה ולא כיתה וכל אחד בחבורה שלנו יחיד ומיוחד ואין פחות או יותר שווה. את החוויות שחוויתי פה אקח איתי למשך חיי. אני אלמד מהטעויות שלי ואמשיך במה שאני טוב. אני אנצל הזדמנויות ואני אנסה להפסיק לחשוב מה אנשים יגידו עלי, כי מה שאני חושב זה מה שמשנה באמת.

שלוש השנים שאני בתבנית תמיד יהיו עבורי שנים משמעותיות ואני אזכור אותן עוד הרבה שנים, ואני כל כך מודה לך, תבנית החינוך המזהב, שבזכותך יצא לי ללמוד את הדברים החשובים באמת.

בשאר דאוד

אני רוצה להודות, לטל, מיכל, עידית, אנה, מרג'י, ליאורה, גיל, קרן, דרורה, ליאורה ב., יערה, אורי, רות, לי ושפרה. שתמיד, בכל רגע, תמכו בי במהלך התהליך שעברתי כאן, זאת הייתה בחירה לא פשוטה מבחינתי לבוא לפה בניר הבוגר, הייתי צריך לוותר על כמה דברים אבל אני שמח, כי הרווחתי פה הרבה אנשים בתור חברים וגם הרווחתי הרבה איכויות.

אני חושב שבגלל התבנית למדתי לצאת מאיזור הנוחות שלי בהרבה דרכים.

באותו זמן אולי כעסתי, אבל עכשיו אני שמח על זה.

וזאת הסיבה שאני מאוד מודה לחבורה שלנו שמאוד עזרה לי תוך כדי התהליך הזה, ואני לא מתחרט על הבחירה שלי ללמוד פה ולהרוויח את מה שיש למקום המיוחד הזה להציע.

לתבנית תמיד היה חלק בתוכי ואני יודע שלא אשכח את המקום הזה בעיקר בגלל שהמקום הזה יהיה חלק גדול ממי שאני אהיה בעתיד.

ענבר איסטון

תבנית החינוך המזהב - השם כל כך מתאים, כי באמת קיבלתי כאן חינוך ששווה זהב, חונכתי בדרך שלא יכולתי לבקש יותר טוב, אני רוצה להגיד תודה על כך שתמיד היה לי את המקום שלי להתפתח בו, תודה שתמיד הייתה לי אוזן קשבת ויד תומכת, וגם כשהיו מכשולים בדרכי היה מי שיקפוץ איתי מעליהם.

תודה שגם כשכמעט ויתרתי קיבלתי דחיפה קדימה, תודה שתמיד קיבלתי עזרה לדבוק במטרה.

אז ככה זה באמת מרגיש, ככה זה מרגיש להיות בכיתה ט', להבין שאת בסוף הדרך ועכשיו מתחילה חדשה, מוזר לי, תמיד הייתי מסתכלת על הגדולים ומחכה ליום בו אני אגיע לכיתה הזאת, ליום בו אני אהיה הבוגרת, ועכשיו, כשאני פה, אני מרגישה שאני רוצה להיות שוב קטנה, לעשות את המסע שוב.

בזכות התבנית למדתי לקבל את האחר, למדתי להתמיד, להעריך, לתת מעצמי, להוציא את המיטב שלי, והחשוב מכל, למדתי להיות אני.

הדר סיוון בן יוסף

תבנית יקרה,
אני פה מכיתה א'. אפשר להגיד שרוב חיי אני נמצאת פה.
תמיד הרגשתי כאילו זה אף פעם לא היה מקום טוב בשבילי. עכשיו זה שונה. עכשיו אני מרגישה שזה המקום הכי טוב בשבילי, המקום שגידל אותי והפך אותי למי שאני היום. אני יודעת שזה היה קשה אני לא הילדה הכי פשוטה, אבל בכל זאת קיבלת אותי בדיוק כמו שאני ולא ניסית לשנות אותי. לימדת אותי שיש כל כך הרבה דרכים ללמידה נוסף על העתקה מהלוח: טיולים ושיחות, או סתם לשבת בשקט ולהקשיב לכל מה שקורה סביבך. בטח אם עכשיו הייתם שואלים אותי אם אני שמחה לעזוב הייתי אומרת שאני כבר מתה לעוף מפה. אבל בתוך תוכי הייתי יודעת שזה לא הדבר הכי נכון. כי זה מפחיד לעזוב מקום שמקבל אותך ומבין אותך. אז תבנית, כמה שהעלבתי אותך במשך השנים לא באמת חשבתני כך. תבנית, את מיוחדת, שונה ואוהבת ואני תמיד אזכור אותך כך.
רציתי להגיד לך תודה.

גונן ליכטמן וורמן

טוב, אז אחרי 9 שנים פלוס, הנה אני מגיע לקו הסיום.
אני חושב על כל האנשים המדהימים שאני מכיר שכבר עמדו איפה שאני עומד היום, ואני גאה להיות חלק מהמסורת הזאת. במשך השנים ראיתי איזה דברים מדהימים בית הספר הזה עושה לאנשים והיום זה תורי להעיד:
התבנית עיצבה את מי שאני ובלעדיה הייתי אדם שונה לגמרי.
לא הייתי לומד כמה חשוב להשקיע ולמה לא כדי לוותר, למדתי פה גם כמה חשוב ומשחרר לדבר על מה שעובר עליך ולמה תמיד כדאי לעזור לאנשים אחרים. אני עדיין זוכר כשהייתי בכיתה ו', ישבתי על הדשא פה ליד המזכירות עצבני ובוכה כי רבתי עם ילד מהכיתה, ואני זוכר שנעם שמש ובר דור, שהיו אז טתניקים, ישבו איתי, הרגיעו אותי, דיברו איתי על מה שקרה, ועזרו לי להתעודד ולהמשיך הלאה. יצאתי מהמפגש איתם ואני זוכר שבאותו יום הבנתי כמה מדהים בית הספר הזה ושנשים שמסיימים פה יוצאים אנשים טובים, עם כלים לחיים, הבנה טובה יותר על האדם ועל העולם.
ראיתי ילדים שהגיעו לפה עם קשיים חברתיים וכעס על העולם, ויצאו מפה שמחים, חברותיים והצליחו לממש את הפוטנציאל שלהם. המקום הזה מוציא ממך את הטוב שבך ועוזר לך להשתפר. אני לא אתפלא אם בעוד 100 שנה יראו שהרבה אנשים ששינו את העולם יצאו מכותלי התבנית.

אלון שמריה

יש מקומות שאתה עובר בהם, מביט לצדדים וממשיך הלאה...
יש אנשים שאתה פוגש בהם מחייך קלות וממשיך הלאה...
אבל יש, לא רבים, כמובן, רק כמה מיוחדים, מקומות שאתה עובר בהם ונשאר.
כי טוב לך וחם.
וקשה לך משם להמשיך הלאה...
יש אנשים שאתה פוגש, מתקשר ואוהב וכשאתה ממשיך הלאה הם ממשיכים איתך, עמוק בלב...

קמה תאודור

הענקת לי. כל הזמן הזה רק נתת ונתת.
לקחת ממני את חוסר הביטחון שלי, את חוסר השלמות שלי עם עצמי, את חוסר האהבה אל עצמי. נתת לי אהבה. נתת לי בית, נתת לי ביטחון. את הבית שלי, כשאני בתוכך אני מרגישה בטוחה, בטוחה משפיטה, בטוחה מלעג. כשאני איתך אני שמחה מבפנים. אני מתמלאת בחמימות רכה. היו לי פה זמנים טובים וזמנים פחות.
אבל כל הזמן הזה רק למדתי ולמדתי ולמדתי. למדתי על עצמי, על אחרים, על העולם.
נתת לי חופש להיות אני. קיבלת אותי, עם כל היתרונות והחסרונות שלי.
תמיד לפני כן הרגשתי לא קשורה. תמיד הרגשתי אוטסידרית. פה אני שייכת לכאן. אלייך.
אני רוצה לזכור איך זה הרגיש.
חלק ממני רוצה כבר להמשיך הלאה. לראות מה עוד יש.
חלק ממני רוצה להישאר וללמוד עוד, עליך, על עצמי על העולם, ויש לי עוד טונה לעבוד עם עצמי. והחלק שלך בתהליך משמעותי ביותר. הייתי צריכה להתמודד פה עם בדידות, כאב, חוסר

כזו היא תבנית החינוך המזוהב בשבילי וככה אני מרגיש כלפיה וכלפי האנשים שהם חלק ממנה... אני עומד לקראת סיום 10 שנים נפלאות מחיי בתבנית מלאות בזכרונות, חוויות ולמידה . נכנסתי לכאן ילד קטן ואני יוצא נער ומרגיש בוגר ומוכן... מוכן לעתיד לא מוכר. בשבילי סוף התקופה פה בתבנית היא לא פרידה, אלא הזדמנות לומר תודה...

תודה לך, תבנית יקרה, על השפע שאת מביאה, על התמיכה והעידוד ועל כל מי ומה שאת. תמיד תמכת בי וחיזקת ברגעי הקושי, נתת את החינוך המזוהב החם והאוהב שלך ואת החיבוק הלבבי שלך בבוקר ובכל זמן שהיה צריך. תמיד קיבלתי כאן יחס אישי ואוון קשבת מכל אחד בצוות. ידעתי שאני יכול לפנות בכל רגע נתון ואתקבל בחום ובאהבה. אני מסתכל אחורה בזמן ורואה את התהליך שעברתי פה. התהליך התרחש בזכותך ועיצב את מי שאני היום ואיני חושב שהייתי יכול לעבור תהליך צמיחה שכזה במקום אחר. למדתי פה בתבנית דברים חשובים שלא מוצאים בשום ספר כתוב. למדתי במהלך התקופה כאן ש"כל אחד הוא יחיד ומיוחד" היא לא סתם סיסמא בתבנית ולכן הכי חשוב להיות עצמך, להפסיק להסתתר ולהסיר מסכות שאני שם לעצמי. למדתי שלהיות חזק זה גם להראות חולשה ורגש, למדתי מהי נתינה, מהי אחריות אישית ומהי מסירות למשימה... למרות כל הקשיים, לימדת אותי, תבנית יקרה, להאמין בעצמי ולפתח את היכולות והכישרונות שלי. אני מודה לך ומעריך אותך על שנתת בי אמון שאצליח בכל מה שארצה לעשות וזה לא ברור לי מאליו. טיפחת בי איכויות, כמו יוזמה, סדר וארגון, אכפתיות, חריצות, טוב לב ונאמנות. לימדת אותי להיות חבר גם אם מי שמולי הוא קצת אחר, לדעת לעזור ולפתוח את הלב ולתת לכולם להשתלב. כעת, כשאני על קו הסיום עומד, לא קלה לי המחשבה על הפרידה והרבה רגשות, שאלות ומחשבות מתרוצצים לי בראש אבל אני יודע שבזכות הלמידה כאן אצליח להתמודד בהצלחה עם כל מה שיבוא.

ביטחון, בלבול, צורך בתשומת לב... אני אוהבת את עצמי עכשיו. אני מעריכה אנשים אחרים. למדתי כישורים חברתיים, טקט, ביטחון (אנשים בד"כ לא סובלים אנשים ללא ביטחון עצמי). לא לפחד להרגיש, גמישות, לוותר וגם לעמוד על שלך, איוון . לדעתי איוון זה הדבר הכי חשוב בחיים. למדתי שאנשים צריכים את המרחב שלהם לפעמים, ולא צריך להתרגש מזה. למדתי לכבד פרטיות של אנשים אחרים. למדתי לראות אנשים אחרים. כרגע אני במקום בחיים שלי שמרוכז בעצמו, אבל אני אדאג שזה יעבור. למדתי אותי לשים לב מתי אני לא מתנהגת בסדר ולתקן את זה. למדתי שצריך להיזהר מהאגו ולא לתת לו להרוס לי חוויות טובות. לימדת אותי שכל הצלחה קטנה מחשבת להצלחה. דברים שחשבתי שהם בלתי אפשריים הפכו לאפשריים. לימדת אותי עבודת צוות ושיתוף פעולה. לימדת אותי לעמוד מול קהל, ולדבר ולהציג. לימדת אותי להיות לבד. עכשיו אני יכולה להיות לבד בלי להרגיש בודדה. לימדת אותי לבטא את מה שאני מרגישה למילים.

אני פוחדת להשתנות כשאעזוב. אני פוחדת שאני אפחד להרגיש כדי שלא יכאב. אני פוחדת שהאגו ימנע ממני דברים טובים. אני פוחדת שאני אשכח מהערכים שלי.

מהתבנית לקמה:

קמה יקרה,
די. למדת פה מה שאת צריכה. עכשיו זה הזמן שלך להמשיך הלאה. אל תדאגי, את תגדלי ותתבגרי, ותשתמשי במה שהענקתי לך כדי שיהיו לך חיים טובים. ואל תשכחי לבקר!
השתמשי בביטחון - כדי להיות את, כדי שתעשי מה שאת רוצה ללא פחד. היי אמיצה.
השתמשי ברגישות- כדי לעזור לאנשים אחרים להכיר את עצמם ולדעת איך הם מרגישים.
השתמשי במנהיגות- כדי לגרום לדברים לקרות .
השתמשי באחריות- תהיי אחראית למה שאת עושה.
גם אל תעשי דברים טפשיים.
את תגדלי ותהיי אדם טוב, תהיי שלמה עם עצמך ואל תשכחי מי את.

להתראות יקרים. שמחים איתכם, גאים בכם ואוהבים אתכם.

בהצלחה באשר תלכו, ובואו לבקר!

